

НЕОРГАНИЧЕСКА ХЫМІЯ.

ВЪВЕДЕНИЕ.

1. ПРѢДМѢТЪ НА ХЫМІЈ-ТѢ. — Мѣчно е да я даде точно опрѣдѣленіе за каквѣ да было наукѣ на чловѣкъ, кой-то никакъ не разбира отъ явленія-та, что влизатъ въ нейнѣ-тѣ областъ; затова и нынѣ прѣди трѣбува да поприкажемъ за нѣкои хымически явленія, кои-то чисто ставатъ прѣдъ очи-тѣ ни въ природѣ-тѣ, или могѫтъ да ся направяютъ искусственно, какво-то да ся проумѣе каква наука е Хымія-та.

Разнородни естественни тѣла, кога ся досѣгнѣтъ едно до друго, добывать нѣкога само нѣкои случайны свойства, безъ да си измѣнятъ тѣгло-то и вѣнкашній видъ, а нѣкога напротивъ, обрѣщать ся на съврѣшенно новы тѣла, та добывать съвсѣмъ други видъ и свойства. Явленія-та отъ първый родъ, при кои-то сѫщественни-тѣ свойства на тѣла-та не ся измѣняватъ, разглѣдвать ся въ Физикѣ-тѣ. На примѣръ: кога ся потърка стѣклена прѣчка или червенъ восъкъ о вѣлненъ платъ, тѣ ся наелектрисватъ да добывать свойство да привличатъ легки тѣла като перушинекъ, косъмъ и пр. Стоманова прѣчка, натѣркана съ магнитъ, задържа за много врѣме у себе магнетизма. И въ два-та тѣзи случая, тѣла-та ако и да придобывать за много или малко врѣме